A°. 1838. | N°. 102.

ZATURDAG. | 22sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 19 December 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 323, aan den Chirurgijn van de tweede klasse bij de Kompagnie Koloniale Guides van *Suriname*, BERNARD MAIJER, op deszelfs verzoek, uit voormelde betrekking *eervol* ontslag verleend.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten, het Schip Phoenix, Kapt. H. L. Kayger, van Amsterdam; hebbende 38 dagen reis.

Idem, het Schip Susanna Maria, Kapt. J. F. Spiegelberg, van Amsterdam, laatst van Rio de Janeiro: hebbende 30 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 18den, de Nd. Am. Brik Cygnet, Kapt. C. Fitz, naar Gloucester; lading: 249 vaten Malassie.

Den 20sten, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, naar Amsterdam; lading: 472 vaten Suiker, 81 balen schoone en 5 dito vuile Katoen, 7 balen Cacao en 830 pond oud Koper.

Idem, het Schip Stant Friesz, Kapt. F. Feijkes, naar Amsterdam; lading: 356 vaten Suiker, 41 balen schoone en 1 baal vuile Katoen.

Idem, het Schip de Vrede, Kapt. D. J. Wiersma, naar Rotterdam; lading: 273 vaten Suiker, 51 balen schoone Katoen en 26 balen Cacao.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 29 October 1838.

Frankrijk.

PARIJS, den 25 October.

Het geschil tusschen de kolonien en de zeesteden tegen de inlandsche suikerfabrikanten en de aankweekers van beetwortel wordt steeds levendiger en belangwekkender. Dagelijks zijn de voornaamste Fransche nieuwsbladen opgevuld met nieuwe artikels, betrekkelijk deze groote aangelegenheid. Als antwoord op de reclamatien der zeehavens hebben thans de suiker-fabrikanten van het arrondissement Cambrai door hunnen afgevaardigden, den Heer Defitte, regelregt aan den Koning een verzoekschrift doen inleveren, waarin zij de nadeelen van eene vermindering van de inkomende regten op de koloniale suiker met nadruk trachten te ontwikkelen; zij achten den ondergang der inlandsche nijverheid een onvermijdelijk en onmiddellijk gevolg van dezen maatregel, waardoor hun arrondissement alleen 50,000 menschen buiten broodwinning zouden geraken. De toekomst der kolonien wordt in dit verzoekschrift buitendien voorgesteld als niet te redden en de poging van ondersteuning niet meer waard, vermits daar, ten gevolge van den loop der gebeurtenissen op de Britsch-West-Indische eilanden, vroeger of later insgelijks eene vrijverklaring der slaven moet plaats grijpen. »Z. M., zegt de petitie, zal in zijne wijsheid overwegen, of het regtvaardig is, dat wij de kosten dezer likwidatie dragen en of het goede staatkunde zij, eenen veel belovenden tak van nijverheid te vernietigen ten behoeve van een koloniaal produkt, dat door den eersten ademtogt eener emancipatie spoedig te niet zal gaan."

— De heer *Blanqui*, die onlangs een reis door Corsika deed, heeft aldaar een aantal brieven gevonden uit den eersten leeftijd van *Napoleon*, door hem namelijk tusschen zijn 15de en 21ste jaar geschreven, een tijdvak dat wel het minst bekende van zijn leven is. Sommige dier brieven zijn opmerkelijk, als geschikt om de bijzondere geaardheid van den gewezen keizer reeds uit zijne jeugd te leeren kennen. »Zend mij — dus schreef hij onder anderen in 1792 aan zijn' oudoom, den Aartsdiaken *Lucien* — zend mij 300 fr.; met deze som kan ik tot Parijs komen; dáár ten minste kan men opgang maken, kennissen aanknoopen, hinderpalen, te boven komen. Alles zegt het mij dat ik slagen zal; wilt gij, om 300 fr, mij van dat alles terughouden?" Aan een vriend zijner familie schreef hij in 1789: »Ik heb geen ander hulpmiddel dan den arbeid. Ik kleed mij slechts eens om de acht dagen; ik leg mij om tien uren ter ruste en sta om vier uren des morgens op. Ik houd slechts één' maal tijd iederen dag, des middags ten drie uren." Een der opmerkelijkste brieven, ook uit het letterkundig oogpunt, is een schrijven aan zijne broeder *Lucien* over eene proclamatie, waarvan deze hem een exemplaar had toegezonden. »Ik heb — zegt hij daarin — uwe proclamatie gelezen: zij deugt niets; er zijn te veel woorden in en te weinig denkbeelden; gij wilt door fraaije uitdrukkingen treffen; zoo spreekt men niet tegen het volk. Het heeft meer juist oordeel en gezond verstand dan gij meent; uw proza zal meer kwaad dan goed doen." De heer *Blanqui* heeft voorts de vergunning gekregen, om copij te nemen eener memorie van *Napoleon*, over de *aankweking van den moerbezienboom* geschreven toen hij negentien jaren oud was; deze memorie zal waarschijnlijk op kosten der parijsche Akademie gedrukt worden. Te bejammeren was het, dat de gezegde reiziger ook geene andere memorie van *Bonaparte*, over *de militaire verdediging van Corsica*, had kunnen overschrijven, de eigenaar schijnt zulks niet vergund te hebben. —

Mengelingen.

ONTDEKTE DIEFSTAL DOOR EENE GEWAANDE GEESTVERSCHIJNING.

Hoe gelukkig zou de mensch zijn in het overwinnen ook der zwaarste verzoekingen tot ongeregtigheden, wanneer hij op de waarschuwingen van zijn' inwendigen onpartijdigen regter, die dikwijls zich zeer nadrukkelijk en luid hooren laat, opmerkzaam en altijd bereid ware dezelve te volgen! De verschijningen, die in de volgende geschiedenis voorkomen, zijn niet anders dan de waarschuwingen van het geweten, die den misdadigen hierdoor hulp der inbeeldingskracht gedaan worden.

Het huis *Kern en Comp.* een der voornaamsten in Praag en geheel Bohemen, had reeds meer dan twintig jaren een' Pakhuisknecht in deszelfs dienst, die het vertrouwen zijner meesters volkomen bezat, en hetzelve toch geheel en al onwaardig was; want sedert een' geruimen tijd had deze nietswaardige zich nagemaakte sleutels weten te verschaffen, waarmede hij des nachts stil de magazijnen opende, en zich niet alleen van koffij, suiker en andere dergelijke waren rijkelijk voorzag, maar ook op het kantoor in de kas zelve menige stoute greep deed, daar hij altijd vrij juist weten kon wanneer dezelve het best voorzien en het gemis het minst te bespeuren was. Daar hij bovendien zijne maatregelen zoo voorzigtig mogelijk nam, bleef hij altijd onontdekt, werd daardoor allengs een bemiddeld man en kocht eindelijk zelfs een' aanzienlijken wijngaard, doch waarbij hij altijd zijn' dienst aanhield.

Ook bij dezen koop argwaanden zijne patronen niets, en wezen zelfs eenige vriendschappelijke waarschuwingen van de hand. Hij kon hun verscheiden eerlijke wegen opnoemen, waardoor hij iets verdiend had, en het was hun zelfs lief een' gegoed' man in hunnen dienst te hebben, dewijl zij geloofden zulk eenen meer dan een' behoeftigen te kunnen vertrouwen.

Doch eindelijk werd zijne vrouw, die van alles wist, ziek, en bij het naderen van den dood ontwaakte haar geweten. Zij wilde haren man geenszins verraden, maar onder vier oogen stelde zij hem ernstig voor dat het eindelijk tijd ware tot inkeer te komen en het stelen na te laten. Hij was nu tegen gebrek in zijne oude dagen verzekerd en bezat een eigen doen, waarvan hij genoegzaam kon leven. Eigenlijk moest hij alles, als geroofd goed, wedergeven, doch wanneer hij hiertoe niet besloot, bezwoer zij hem met tranen zich te vergenoegen met hetgene hij reeds had, en zij kon niet gerust sterven voor hij haar dit verzekerd had. Deze aanspraak werkte; want hij had zijne vrouw lief, en door haren tegenwoordigen toestand werden hare woorden hem nog gewigtiger. Hij beloofde haar dus nooit weder te stelen. Zij liet zich de hand daarop geven, herhaalde eenige malen dat, wanneer hij deze belofte brak, Gods langmoedigheid een einde nemen en hem te schande maken zou. Weinige uren daarna stierf zij.

Eenige maanden lang hield de weduwnaar stipt zijn woord; maar nu was zijn voorraad van koffij en suiker opgeteerd, en hij zou geld uitgeven voor waren, die hij tot hiertoe in overvloed gehad en dikwijls zelfs verkocht had: dit viel hem moeijelijk. Hij wilde gaarne eerlijk zijn, zelfs wanneer hij eenige winst miste, maar zelfs, gelijk hij het noemde er bij in te schieten, dit was, geloofde hij, te veel gevorderd. Daarbij troostte hij zich met eene stelling, die helaas! maar al te dikwijls den gemeenen man den stap, om zijn geweten te bezwaren, verligt. »Uwe patronen," dacht hij, »hebben het immers God dank in over»vloed. Het is immers niet eens gereed »geld; het zijn slechts waren, die hen »lang zoo hoog niet als anderen men»schen te staan komen." Kortom, na een' langen zelfstrijd besloot hij zijn' ouden gang nogmaals te doen, en voorraad, maar slechts voorraad van suiker en koffij, te halen.

De deur van het magazijn kwam uit op eene ruime binnenplaats. Het huis, dat hij bewoonde, stond daar tegenover, op de andere zijde. In een stil middernachtsuur, begaf hij zich op weg; maar zoodra hij de deur in het gezigt kreeg, zag hij voor dezelve zijne gestorvene vrouw levensgrootte staan. Zij was in een wit gewaad, hare uitgebreide armen schenen de deur als het ware nog vaster digt te klemmen. Dat de dief bij dezen onverwachten aanblik verschrikte, kan men ligt denken. Hij vlood haastig terug naar zijne kamer en te bed. Den ganschen nacht kwam geen slaap in zijne oogen, en wel twintig malen vernieuwde de geest zijner vrouw zich voor zijne verbeelding en herinnerde hij zich de belofte, die hij haar zelve aan haar doodbed gedaan had.

Doch toen weder eenige dagen verloopen waren, kwamen ook andere gedachten en menige twijfeling in hem op. Hoe nu, wanneer het slechts een schijnsel van de maan, een licht op de eerste verdieping, of zelfs wel zijne verbeelding geweest ware? »Gij zijt zulk een oude kerel," dacht hij; »gij zijt zoo lang »hier in huis, gij waart zoo dikwijls op »denzelfden weg, en bespeurde nooit »iets onnatuurlijks. Maar nu.... Gek»heid! ik beproef het nog eens; ik moet »of er binnen, of ten minste het ding, »dat mij wegdrijft, nader bezien."

Hij ging nu na middernacht; geen maneschijn was aan den hemel, in het gansche huis geen wakend mensch en geen licht te bespeuren. Hij verzamelde al zijn' moed, en betrad de binnenplaats; maar ziedaar de geest zijner vrouw stond er wederom; hij herkende haar gelaat, hare grootte en geheele houding. Hij beschouwde haar eenige oogenblikken met een onafgewend gezigt. Zij bleef staan; hare armen waren wederom uitgebreid; zij scheen hem met den vinger te dreigen. Eene ijskoude rilling overliep hem; hij snelde terug, en bragt ook dezen nacht, gelijk den eersten, door met vrees, gebeden en goede voornemens tot levensbetering.

Maar gierigheid en hebzucht, waar zij eenmaal ingeworteld zijn, overweldigen het beste voornemen, en zelfs het ontwaakte geweten. Bij ieder stuk geld, hetwelk onze Pakhuisknecht weder voor de reeds gemelde noodwendigheden uitgaf, dacht hij telkens: »Gij hebt het »zoo nabij, en kunt het voor niet krijgen." Hij overtuigde zich gedurig sterker dat de geest, in weerwil van deszelfs herhaalde verschijning, slechts een spel zijner verbeelding, een zelfgeschapen schrikbeeld was. »Wanneer uwe vrouw," dus redekavelde hij, »u verschijnen wilde, »waarom dan altijd op de binnenplaats »en voor de deur? Waarom ook niet »hier, op uwe kamer? Waarom niet op »de plaats, waar zij in haar leven ge»woonlijk zat, of daar, waar zij stierf?" Hij zag in het eerst altijd schroomvallig om, zoo dikwijls hij op dit denkbeeld kwam, maar hij gewende zich weldra er aan, en besloot nu, naar hij geloofde, met gezonde redenen gewapend, vast nog eens niet alleen derwaarts te gaan, maar ook zijn voornemen door te zetten, al stond de geest zijner vrouw ook dubbel voor de deur.

Hij ging. De geest stond er weder, even als te voren; maar de verstokte bleef bij zijn besluit. Met een half afgewend gezigt kwam hij tot aan de deur, schoof dit lichte schijnsel, naar hem dunkte, als het ware daarvan weg, en sloot de deur teen ongehinderd open. Dit alles, hoe akelig het misschien voor menigen bovendien vreesachtigen lezer klinken mag, laat zich toch door een weinig ziekunde ligt verklaren, zonder dat er werkelijk een spook in het spel behoeve te komen. Maar merkwaardig blijft het toch dat deze zoo dikwijls en zoo vruchteloos door zijne stervende vrouw en zijn eigen geweten gewaarschuwde booswicht thans volstrekt in zijn verderf liep, en dat hij, die te voren zoo dikwijls gelukkig ontsnapt was, juist thans in den valstrik loopen moest, dien hij niet meer ontgaan, en waarvan hij geen jota vermoeden kon. Zijne vroegere kasberoovingen waren niet altijd bepaald gemerkt, maar toch een paar malen vermoed geworden. Men had nogtans op onschuldige personen vermoeden gehad; ook waren een paar Kantoorbedienden, hoewel niet regtstreeks daarom, maar toch ten minste met argwaan weggezonden. Thans was er sedert eenige weken een nieuwe gekomen, die eerlijk, trouw en onverschrokken genoeg was. Hij had van de voornoemde diefstallen hooren mompelen, en zijne eerliefde wenschte dat zij voortaan niet weder mogten plaats hebben, hij geloofde voor alle dingen te moeten opletten of hij wel alle eerlijke huisgenooten had. Hij nam daarom voor eenige maanden na elkander in een kamertje met een glazen deur naast het magazijn te slapen. Alle avonden droeg hij heimelijk eenige kussens derwaarts. Niemand dan zijn' patroon zeide hij daarvan een woord. Hij had dit reeds verscheiden weken gedaan, en niet het geringste verdachts bemerkt. Dewijl nieuwe bedienden gewoonlijk zeer ijverige bedienden zijn, en ook het beste voornemen, wanneer men geen nut daarvan bespeurt, weldra verkoelt, was het zeer mogelijk dat dit ongemakkelijk nachtverblijf welhaast deszelfs einde naderde, en dat de nietswaardige dief slechts nog een paar dagen had behoeven te wachten, om weder veilig te kunnen stelen. Doch daar hij juist thans weder moed schepte, was ook dit welligt eene schikking der Voorzienigheid, die hem rijp tot zijn verderf vond.

Naauwelijks had hij thans de deur van het magazijn opengesloten, toen onze kondschapper dit zachte gerucht vernam, aan het venstertje sloop en bij de schemering van eene kleine dievenlantaarn den dief weldra herkende. Hij zag hoe hij den voorraad van suiker en koffij aansprak, en liet hem ongestoord zich zoo zwaar beladen als hij wilde. Thans deed deze ook alles waarom hij eigenlijk gekomen was. Hij had vast voorgenomen de kas ditmaal geen bezoek te geven; doch daar hij dezelve zoo nabij was, daar hij alles om zich heen zoo veilig geloofde, daar hij besloten had zoo spoedig niet weder te komen, dacht hij: »Een greep te meer kan ook geen kwaad!" Hij had den sleutel bij zich. De kas was in een oogenblik geopend. Doch thans schoot de Kantoorbediende toe, greep den dief, en riep zoo hard als hij kon om nog meer huisgenooten te wekken. Vruchteloos wilde de rampzalige zich losrukken: de Kantoorbediende was jonger en sterker; vergeefs bad hij hem om Godswil hem slechts ditmaal te laten gaan; vergeefs nam hij tot de schoonste beloften zijne toevlugt: de andere had geen lust om zich te erbarmen of te laten omkoopen, riep telkens harder, en wekte eindelijk de huisgenooten, die allen na elkander op de been kwamen. Er ontstond eene algemeene verbazing, toen men zag wat er voorgevallen en wie de dader was. Men haalde dadelijk de wacht, en liet den dief naar de gevangenis brengen. Den volgenden morgen, daar alle ontkennen vruchteloos was, bekende hij voor de regters de vele diefstallen, die hij van tijd tot tijd gepleegd had; zij bedroegen aan goederen en geld bij de twaalfduizend gulden. Hij had, volgens de toenmaals nog bestaande wetten, de galg verdiend; doch hij werd tot eene levenslange tuchthuisstraf veroordeeld. Zijn geheele vermogen werd, na aftrek der regtskosten, ten behoeve zijner patroons verbeurd verklaard.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 28 December.

Het Nederlandsch gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. Reinder van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 25 Januarij.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. H. L. Kayzer. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 1 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit 24 December.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Heppens, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 28 December.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Susanna Maria, Kapt. J. F. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Stand der Maan.

1	December	VOLLE MAAN.
8	»	LAATSTE KWARTIER.
17	»	NIEUWE MAAN.
24	»	EERSTE KWARTIER.
31	»	VOLLE MAAN.

Watergetijen.

			Hoog Water.		Laag Water.
22	ZATURDAG.	's mor.	10-15	's av.	4-15
23	ZONDAG.	»	11-06	»	5-06
24	MAANDAG.	»	12-00	»	6-00
25	DINSDAG.	»	12-51	»	6 51

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.